

Den lange march mod ligestilling

Af Ole Wolf, talsperson

Med reformationen blev alle andre religioner end den lutherske forbudt i Danmark. Siden har staten gradvist anerkendt flere og flere religioner som så ligeværdige, at de kan få nogle af den lutherske kirkes privilegier, bl.a. vielsesret.

Det har været en lang march. I starten var det kun kristne og jødiske trosretninger, der fandt nåde for statens øje. En religion var noget med én gud, der hersker over verden.

Senere accepterede man religioner med flere guder. I dag har man også accepteret religioner, der ikke har en gud, men bygger på mere ubestemte kræfter af ikke-fysisk, transcendental art. Ellers ville visse grene af buddhismen ikke kunne betragtes som en religion.

Seneste skridt

Seneste skridt i marchen mod ligestilling af livssyn er den

rapport, som et udvalg i foråret har afleveret til Kirkeministeriet. Hensigten er at lave en samlet lovgivning for trossamfundene uden for Folkekirken, i dag er lovgivningen spredt på en række love.

Udvalget tager nogle små skridt i retning af en bredere forståelse af, hvad tro eller livssyn kan være.

I dag skal et trossamfund indsende deres trosbekendelse, når de søger om at blive anerkendt. Udvalget har nu forstået, at det ikke er alle religioner, der har en bibel. I stedet foreslår de, at man i fremtiden kan nøjes med selv at skrive en beskrivelse af trosgrundlaget eller læretraditionen. På samme måde åbner udvalget for, at ritualer ikke behøver være en entydig størrelse, men noget, der kan tilpasses fra ceremoni til ceremoni. Igen en anden opfattelse end den traditionelle kristne.

Ligestilling

Men man viger tilbage fra det,

Læs mere om:

Det humanistiske livssyn.....	Side 2
Begravelse: Hjælp til det sidste farvel.....	Side 3
Frivillig fra maj til maj.....	Side 4
Tre kommende bryllupscelebranter.....	Side 5
Marie Krarups kristendom.....	Side 6

der er vigtigt for Humanistisk Samfund. At man anerkender livssyn, der som vores ikke omfatter en tro på noget overjordisk. Det er en meget vigtig kamp for os, at vores livssyn skal betragtes som lige så værdifuldt som livssyn, der indbefatter overjordiske magter (se mere om det humanistiske livssyn i artiklen på næste side).

Det afstår udvalget eksplicit fra, til trods for, at vi har henvendt os til udvalget og bedt dem om at inddrage livssyn som vores i arbejdet. Til trods for at FN's særlige udsending Heiner Bielefeldt i en rapport har skrevet, at hvis den danske lovgivning skal være på linje med international menneskerettighedslovgivning "skal den fortolkes på en bred og inkluderende måde. Den fremtidige behandling af humanisterne kan i denne sammenhæng betegnes som en prøvesag."

Vores næste skridt bliver nu i stedet at forsøge at påvirke den politiske behandling af udvalgets rapport.

Det humanistiske livssyn

Billeder: Human-Etisk Forbund

Af Ole Wolf, talsperson

For at forstå Humanistisk Samfunds arbejde for at blive betragtet som ligeværdig med trossamfund, er det vigtigt at forstå, at vores ceremonier bygger på bestemte værdier. Man kan ikke bestille en hvilken som helst begravelse hos os. Vi vil høfligt foreslå, at nogle andre står for ceremonien, hvis familien ønsker, at ceremonilederen skal sige "Af jord er du kommet, til jord skal du blive, af jord skal du igen opstå".

Vores ceremonier er baseret på et humanistisk værdi grundlag. Det kan ses på vores hjemmeside. For mig at se er det centrale ordene "Humanisme er en filosofi om menneskelig frihed til udfoldelse. Humanister har som udgangspunkt, at mennesker er i stand til at føre deres liv på egen

hånd i social ansvarlighed og i solidaritet med andre mennesker."

Man finder det samme indhold i de nordiske humanistorganisationers fælles manifest, hvor der står, "Vi er alle fri til at finde mening og mål i vort

Det er et helt andet livssyn, end hvis man slutter ceremonien med at sige "af jord skal du igen opstå".

eget liv; gennem individuel refleksion, socialt fællesskab og gennem den rige kultur vi som menneskehed har skabt gennem videnskab, filosofi og kunst."

Det livssyn ses i vores ceremonier. I talen ved et bryllup fokuserer vi på, at parret i fæl-

lesskab skal udfolde deres liv. I talen ved en begravelse fokuserer vi på, hvordan afdøde udfoldede sit liv og hvordan de efterladte må støtte hinanden i sorgen.

Det er derfor, at ceremonilederen ved en humanistisk begravelse altid siger (de konkrete ord kan variere) "Vi lever nu videre med det helt særlige, han/hun har givet til vores liv." Ofte bliver det endda sagt i en ceremoniel form, hvor folk står op, og ceremonilederen efterfølgende puster det lys ud, der som et symbol på afdødes liv blev tændt ved ceremoniens start.

Det er et helt andet livssyn, end hvis man slutter ceremonien med at sige "af jord skal du igen opstå".

Begravelse: Hjælp til det sidste farvel

Af Thomas Schumann, redaktør

Danmark har 11 personer, som forestår humanistiske begravelser. Ligegyldigt om en familie fra Himmerland eller Falster henvender sig til begravelsesgruppen, så møder en ceremonileder op.

Det er selvsagt en udfordring. Tre i begravelsesgruppen er bosat vest for Storebælt - de resterende otte bor østfor. Derfor har gruppen arrangeret et møde i København og Aarhus den 17. august (læs mere i kalenderen), hvor folk som kunne tænke sig at deltage i arbejdet som humanistisk ceremonileder kan få mere at vide.

Som ceremonileder får man ansvaret for at organisere en families sidste farvel.

- Det er krævende, men bagefter har man også en enorm god følelse, for man hjælper jo de pårørende, fortæller ceremonileder Lone Verner Nielsen, som er med til at arrangere informationsmødet i Aarhus.

Når en familie henvender sig til Humanistisk Samfund spørger begravelsesgruppens koordinator, Erik Batram, hvem i gruppen der har tid til at arrangere ceremonien. Hvis familien bor på Sjælland er det typisk de københavnske ceremoniledere som påtager sig opgaven.

- Så får man kontaktoplysninger på de pårørende og så aftaler man en samtale som

typisk foregår i den afdødes hjem. Samtalen handler om den afdøde, hans eller hendes relationer, og hvilket liv vedkommende har haft. Det tager gerne 1-3 timer. Vi taler også om den musik der skal spilles, og om de pårørende eventuelt vil holde en tale, forklarer Lone.

Altid en backup

Bagefter er det tid til at skrive talen. Ceremonilederen får hjælp af sin backup. I tilfælde af, at ceremonilederen skulle blive forhindret i at være der til begravelsen, er der altid en i begravelsesgruppen, som er backup. Samme person kommer med kommentarer til talen, så vedkommende kan let træde til, hvis uheldet skulle være ude. Det har dog indtil videre ikke været nødvendigt. Når talen er skrevet, får familien lov at kigge den igennem og komme med deres tanker. På dagen for begravelsen skal alt gå så gnidningsfrit som muligt.

- Jeg har forberedt mig grundigt og møder op i god tid. Ceremonien starter med at jeg tænder et lys, som står på kisten. Det bliver slukket til sidst i ceremonien er ovre og symboliserer livet, som er forbi. Man er lidt nervøs - de pårørende skal have en følelse af, at der styr på det. Så det giver mig ro, at jeg kan tale programmet grundigt igennem

Ved en humanistisk begravelse tændes ofte et lys på kisten, som først slukkes som afslutning på ceremonien er ovre.

med min backup, siger Lone.

I den afdødes ånd

Ceremonien skal foregå i den afdødes ånd og derfor er det vigtigt, at ceremonilederen har dannet sig et godt indtryk af det liv der er levet.

- Jeg tænker tit "hold da op et spændende menneske". Det er fascinerende, hvordan livet kan forme sig så forskelligt, fortæller Lone. Typisk bruger man 10-20 timer fra den første samtale til lyset pustes ud.

Ceremonigruppen evaluerer hver ceremoni efterfølgende og de mødes mindst tre gange om året for at diskutere og forbedre ceremonierne. Under uddannelsen til ceremonileder lærer kursisterne at skrive tale, have samtale med pårørende og at forestå en ceremoni. Uddannelsen afsluttes med en kapelprøve, som foregår præcis som en begravelse. Den eneste forskel er, at kisten er tom.

Det er Willi som er med til at planlægge, hvem der skal sidde hvor, når der er konfirmation i København.

Frivillig fra maj til maj

Af Thomas Schumann, redaktør

Hans yngste søn blev konfirmeret i år. De to andre sønner havde allerede fået en humanistisk konfirmation i 2014 og 2012. Selv har Willi Prochnow Sletten fingrene dybt nede i kagedejen, når der hvert år skal udklækkes nye humanistiske konfirmander. Som frivillig i Konfirmationsgruppe Øst har han siden 2013 haft tjansen med at sende mails til konfirmanderne og deres forældre - sørge for at de ved, hvor og hvornår kursusweekenderne foregår og fortælle dem, hvor mange gæster de kan tage med til ceremonien.

- Det har været utroligt spændende at opbygge det her helt fra bunden og se hvordan det vokser. Hvert år har vi haft det luksusproblem at have flere

tilmeldte end vi havde plads til. Vi får gode tilbagemeldinger fra forældrene og sammenholdet i konfirmationsgruppen er godt. Vi har et godt samarbejde, fortæller Willi.

I gang hele året

Så snart konfirmationerne er overstået, starter arbejdet med at forberede næste sæson.

- I maj åbner vi tilmelding for medlemmer og i juni kan ikke-medlemmer tilmelde sig. Så i sommerferien har vi et overblik over, hvor stor efterspørgslen er, forklarer Willi.

Så bliver konfirmanderne fordelt på de forskellige kursusweekender, som finder sted mellem januar og maj. Willi bruger i gennemsnit en halv time om dagen hele året rundt på forberedelserne. Han holder også øje med, at budgettet ikke overskrides.

Willis tre sønner er allesammen blevet humanistisk konfirmeret. Den yngste blev konfirmeret i år.

Hvert år er efterspørgslen på konfirmationer steget og Willi regner med at det fortsætter.

- På sigt vil vi på Sjælland kunne være til stede i de fleste byer. For hver enkelt konfirmation udbredes kendskabet til os og til ceremonierne. Det breder sig som ringe i vandet.

Tre kommende bryllupscelebranter

Laura Faurschou

Jeg blev gift i en kirke - men med forbehold for, at jeg ikke troede på den gud, de prædiker om i kirken. Jeg tror på kærlighed og på fælles energi.

Jeg hørte om Humanistisk konfirmation, vielse, navngivning og begravelse for 1 år siden, og der faldt det hele på plads for mig. Det var DET,

jeg havde ledt efter – en mulighed for at holde religionen ude af de meget vigtige og særlige mærkedage!

Jeg ELSKER bryllupper, og derfor var det helt naturligt for mig, at det var ceremonileder, jeg gerne ville være – at være med til at give folk et fantastisk minde om, at de har valgt hinanden og fællesskabet, skal være mig en ære!

Line Thorup

Kort fortalt er jeg 40 år, gift, mor til to drenge og bosiddende i København. Jeg er først for nylig blevet opmærksom på Humanistisk Samfund, men syntes fra starten, at det lød super interessant - i særdeleshed arbejdet med ceremonier!

Jeg håber at blive udlært til næste sommer. Jeg har indtil videre overværet et bryllup og en for-samtale til

et bryllup. Begge dele syntes jeg har været rigtig smukt og rørende, og jeg ser frem til (og er måske også lidt nervøs over) at kunne varetage funktionen som celebrant. Jeg har også været på kursus, som både var meget spændende, udfordrende (tænk, at man kan tale så langsomt), svært (taleskrivningen) og ikke mindst sjovt.

Renie Mørk

Jeg har egentlig altid efterlyst at kunne fejre mærkedage uden et religiøst islæt. Med ordet "altid" er det, da jeg som konfirmand i 1974 begyndte at reflektere over det. Jeg mindes, at det at stå foran præsten føltes som blasfemi. Jeg så på ham. Mon han kunne se, at jeg ikke troede på Gud? Han virkede, som var

han i en anden verden. En verden jeg ikke kunne identificere mig med.

Jeg udmeldte mig af folkekirken for 20 år siden og gik og manglede "noget", som jeg kunne identificere mig med. Omkring 2008 hørte jeg en radioudsendelse omkring HS og tænkte "Her er noget, jeg kan identificere mig med". Jeg er stille og roligt blevet nysgerrig på, om jeg kunne bidrage med noget og har nu taget første skridt i uddannelsen mod at blive bryllups- og navnecelebrant.

Marie Krarups kristendom

Af Ole Wolf, talsperson

Det vakte opsigt, da Undervisningsministeriet fremlagde en undersøgelse af bederum på danske skoler. Ivrig politikere vil forbyde dette af frygt for, at

muslimer bruger rummene til at udøve socialt kontrol. Nu viser Undervisningsministeriets undersøgelse, at det langt overvejende er kristne, der bruger rummene.

Det affødte vantro – kunne det nu passe? Det kan det nok godt. I min gymnasietid samlede de indremissionske i hvert fald til bøn.

Marie Krarup fra Dansk Folkeparti var skeptisk. Hun sagde til Kristeligt Dagblad: "Jeg synes, at det lyder mærkeligt, at så stor en andel af dem, der benytter et bederum, er kristne. Det har kristne normalt ikke behov for."

Marie Krarup mener tilsyneladende, at det er vigtigt, at

Danmark er et kristent land.

Derimod er det lige meget om menneskene, om danskerne er kristne. Hvis man endelig er kristen, så skal man helst være det på en inderliggjort måde, hvor man ikke viser det til andre.

Jeg mener, det vil være bedre, hvis vi i stedet er åbne om vores eget livssyn og samtidig respekterer, at andre er det samme, også når de beder sammen (så længe man ikke vil påtvinge andre sin religion). Om så livssynet er indremissionsk, muslimsk eller humanistisk.

August

Onsdag d. 16/8

AALBORG

Besøg i symbolfri kapeller

Rundvisning på kapellet på Østre Kirkegård i Vejgård og kapellet på Sygehus Syd. Deltagelse er gratis

**Østre Kirkegård,
13.00-16.00**

Torsdag d. 17/8

AARHUS

Info-aften om HS begravelse

Vi afholder hen over efteråret 2017 og vinteren 2018 et kursus med henblik på certificering som ceremonileder i februar 2018.

**Ormslevvej 14, 8260
Viby, 19.00-21.00**

Torsdag d. 17/8

HOVEDSTADEN

Info-aften om HS begravelse

Vi afholder hen over efteråret 2017 og vinteren 2018 et kursus med henblik på certificering som ceremonileder i februar 2018.

**Østerbrohuset, Århusgade 103, 8260
Viby, 19.00-21.00**